

חבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ב בכסלו תשפ"ב - (26.11.21)

חנוכיה מחימר, מעשה ידיה של שושנה וייסמן

שבת פרשת וישב, שבת מברכין

כניסת השבת – 16:14 צאת השבת – 17:16

ואני תפילתי לך

הדלקת נרות בציבור
בימי החג תתקיים
הדלקת נרות בבית הכנסת.

הגבאים

תפילת מנחה בימות החול – 16:30

שבת פר' וישב, שבת מברכין חודש טבת

16:14 - הדלקת נרות

16:30 - מנחה, **קבלת שבת**, ערבית

שיעור אחרי התפילה : **נח חיות**

08:00 – שחרית.

לאחר התפילה שיעורו של הרב אייל זנה

13:00 - מנחה גדולה

16:14 - מנחה קטנה

17:16 - צאת השבת

שבת שלום!!

אספת חברים

במוצ"ש בשעה 21.00

נושאים : קרן מילואים, בחירת ועדות,
מדגריה (סעיף זה ללא ישודר בזום)

מזל טוב !

* **לשוש אשר** לבר המצוה של הנכד **מור**, בנם של **דקלה והושע אלכסנדר**.

* **למרים ויעקב** וכמן להולדת הנכד, בן **לאביבית ודב**.

* **לעדה חפץ** ולכל המשפחה, לבר המצווה של הנכד **אדם**, בנם של **רעות ואיתן שוורץ**.

להתראות בשמחה

* שבת בר המצווה של **איתן דיטש** תחול אי"ה בשבת פרשת מקץ, שבת חנוכה, ל' בכסלו (4.12).

המסיבה במוצאי שבת.

* שבת בר המצווה של **גל לנג** תחול אי"ה בשבת פרשת ויחי, י"ד בטבת (18.12).

תזכורת : לבעלי השמחה עדיפות בקבלת דירות אירוח.

וישב. כמה טוב לחזור הביתה.

זה שבועיים לפחות, מאז השאיר אחריו שובל אבק באדמת באר שבע כשפניו חרנה, שיעקב מצוי במסע ארוך. הוא חוצה מרחבים גאוגרפיים שונים, נפגש עם אוכלוסיות מגוונות, מתעמת עם בני משפחתו הקרובים והרחוקים, וליבו תמיד אל בית אבותיו, ארצה כנען.

וישב יעקב. סוף סוף נתיישיבה דעתו.

את מסעו הארוך החל יעקב כרווק המייחל להקים משפחה, זוכה להינשא לשתי נשים, לקבל שתי שפחות ולהקים משפחה ברוכת ילדים. יעקב, שהפך לישראל בשבוע שעבר, חוזר ארצה לשורשיו המקוריים, חוזר להיות יעקב, ראש השבט הגדול והמורכב אשר צריך לתפעל ולתחזק מערכת אנושית וכלכלית. היקף הפעילות של יעקב נקשר על ידי רש"י בשם הפרשה: "אחר שכתב לך ישובי עשו ותולדותיו, שלא היו חשובים לפרש [...] פירש לך ישובי יעקב ותולדותיו בדרך ארוכה [...] (רש"י בראשית ל"ז, 1).

וישב יעקב בארץ. חזרה לשגרה.

ספר בראשית בכלל, ושלושת הפרשות שקראנו לאחרונה, עשירים בתיאורים גאוגרפיים של נופים, מרחבים, ישובים ואתרים. בכל סיפור נטוע מושג גאוגרפי המייחד ומאפיין את המקום ו/או את האירוע שהתרחש בו. באותו מסע מדובר של יעקב בשבועיים האחרונים, יודע המספר המקראי לציין מושג גאוגרפי הנעדר בפרשתנו: מקום. את השימוש במונח זה ישמור המקרא לציון אירועים של חלום נבואי, התגלות, חזיון וכל אירוע מקודש אחר. כך במהלך המסע הנוכחי,

בסיפור חלום יעקב (בית אל), וכך גם בסיפור המאבק עם המלאך (פניאל). אלוקים עימו. היעדרו של מושג זה בפרשתנו מתיישב עם הארציות והגשמיות הדומיננטית שבפרשתנו: ריב האחים, יהודה ותמר, מכירת יוסף והשרים המצריים. וכי אין אלוקים בפרשה?

וישב יעקב בארץ מגורי אביו. אלוקים מצוי בפרטים הקטנים.

מה כבר יכול להיות מעניין בכנען, אחרי כל החזיונות שחוה יעקב? יעקב שחש את מגע שליח האלוהים ועמד בשערי שמייס, מה לו ולגשמיות הכנענית? קריאה ביקורתית בין השיטין, של סיפורי פרשת וישב, מרמזת על נוכחות האל הנחבא בחלום, מאחרי הגמל המדייני, מאחרי הפרגוד בבית פרעה ועוד. הוא אמנם לא משמיע קול, אך ניתן לזיהוי בזויות מסוימות. בשלב זה של חייו, יעקב "נופש קמעה" מהאל, אותו חווה לא מעט לאחרונה. יעקב שב ומתיישב בארץ מגורי אביו. כעת משימתו של יעקב היא לתחזק את הקיים. לקיים את השגרה האפורה באופן מיטבי, על מנת להמשיך את מפעל אבותיו.

חייהם של החלוצים והבונים היו קשים ומתישים, רוויי ניסיונות ולעיתים אף כישלונות, בבואם לקיים את היישוב. יש ולעיתים אלוקים התגלה בעוצמה גדולה ויש ולעיתים שלח את מלאכיו, ותמיד פיעמה בהם "רוח המקום". האתגר של בני הדור השלישי והרביעי (כיעקב ובניו) בשמירה על הקיים, תוך כדי שגרה מבורכת ובתחזוקת ההתיישובות, הוא גדול לא פחות, הגם שלעיתים נדמה שהוא נטול הילה מיוחדת של "מקום". ולוואי ונצליח!

המירוץ למחזמר / שיחה עם רעות אריכא

תיאטרון, שזה משלים את הצד של לימוד משחק.

מחזמר זו הפקה מטורפת. הבימוי, התלבושות. התפאורה שמושקעת ברמות. רק לשם המחשה, בהצגה הקודמת הטיירות ירדו מהתקרה! אנחנו 100 שחקנים מכיתות ז' עד י"ב. בהצגה יש ארבעה תפקידים ראשיים, והשאר נקראים "קורוס" – כלומר קבוצת שחקנים שמשחקת קטע מסוים. למשל, בהצגה הנוכחית מתחלקים לקבוצות לפי ארצות. אני משחקת ב"קורוס האנגלי", כמשרתת. אבל בתפקיד יש לי כמה סולואים וכמה שורות טקסט.

- אנחנו מוזמנים?

בוודאי. זה מיועד לכל המשפחה. למחזמר הקודם הגיעו אפילו הזוגונים, וזה היה מאוד כיף. השנה, לדעתי, בגלל הקורונה לא תהיה נסיעה מרכזת, אבל מוזמנים כפרטים. תהיה שם עמדה של מד"א לבדיקות קורונה.

- איך נושא הקורונה מסתדר, מבחינת השחקנים?

כולם צריכים להיות מחוסנים, ומתנגדי חיסונים צריכים להיבדק לפני כל חזרה. מקפידים ונשמרים מאוד. בהתחלה אפילו רקדנו עם מסכות. עכשיו זה פחות אפשרי, כי צריכים לראות את המימיקות ולעבוד על השירה.

- איזה מאמץ נדרש ממך, בעיקר לאור העובדה שהתחלת השנה ללמוד בתיכון "פלך" בקרית עקרון?

החזרות אינטנסיביות. מאוגוסט בערך מתחילים לעבוד על המחזמר, שעולה לבמה בחנוכה.

מבחינת הנסיעות זה הרבה יותר קל מאשר בשנה שעברה, כי בשנה שעברה הנסיעה

שלוש פעמים בשבוע יוצאת רעות אריכא לחזרות להצגה ברחובות, כל חזרה נמשכת ארבע שעות. כל זה לקראת מופע ענק של המחזמר "מסביב לעולם ב-80 יום", מופע מרהיב ומושקע עם 100 שחקנים, בני נוער.

- רעות, בעצם איך הגעת לזה?

ההצגה היא בבימת הנוער - מרכז לאומנויות במה של נוער ברחובות. יש שם מסלול דרמה ומסלול זמר, ואני במסלול זמר.

לקבוצה הגעתי לפני שלוש שנים, באופן מקרי לחלוטין. מאז שאני קטנה אהבתי להופיע, לשיר ולרקוד, והיה לי חלום להשתתף במחזמר, ואמרתי לאמא שאני רוצה לעשות עם זה משהו. באותה תקופה למדתי בקונסרבטוריון ביבנה, והחלטתי לחפש את ה"משהו" לקראת השנה הבאה. באופן הכי אקראי גיליתי אתר אינטרנט שנקרא "בימת הנוער", ובו פרטים על קבוצת תיאטרון ברחובות. בכיתה ט' הופעתי במחזמר בשם "הנסיכה של אנדרסן" – מקבץ מהאגדות של אנדרסן מאוגדות להצגה אחת. זה היה בחנוכה שלפני הקורונה. אז התאהבתי בתחום מחזות זמר, שדורש, בנוסף לשירה ולריקוד – גם לימוד משחק. אני במגמת

מידע נוסף: "סביב העולם ב-80 יום" הוא ספר מאת הסופר הצרפתי ז'ול ורן. עיבוד להצגה: ירון כפכפי. הבמאי: ז'ק זרביב.

בין התאריכים 1.12 עד 6.12 (ב'-ח' בכסלו) יהיו ארבע הצגות ביום. משך ההצגה - 70 דקות ללא הפסקה. מתאים לכל המשפחה. ההופעה מתקיימת בבית העם ברחובות. פרטים חפשו "בית העם רחובות – סביב העולם ב-80 יום".

שמיניות באוויר כדי להגיע בכל פעם. למשל, בחג המשק השתתפתי בחצי הראשון ואז נסעתי.

אין נזיפות?

הרבה נזיפות. כמובן שצריך משמעת. הבמאי שלנו קשוח איתנו ומתייחס אלינו כאל שחקנים בוגרים ולא כאל ילדים.

את מעריכה אותו על זה?

לפעמים אני מעריכה ומבינה למה הוא ככה, ולפעמים זה מבאס ולא מובן לי. מלבדו עובדים איתנו עוד שלושה מבוגרים: כוריאוגרפית, מנהל מוזיקלי, ומפיקה, שמנהלים את ההפקה.

- איך מקבלים את ההיעדרות שלך בחנוכה, במשפחה הגרעינית?

בימים האחרונים שלפני ההצגה, אני שם מ-15:00 ועד הלילה. האחים מתלוננים שאני לא עוזרת בבית, כי אני לא בבית. ההורים צריכים לעזור בהסעות. זה קצת אינטנסיבי גם להם. אני לא רואה אותם כמעט. כולם מחכים ל"אחרי חנוכה".

בהופעה הקודמת לא הרגשתי את חנוכה. זה היה חנוכה אחר. הגעתי ב-22:00 הביתה והדלקתי נרות לבד. השנה, המשפחה נוסעת לחופש ואני לא אהיה... אני איתם בלב. הם מפרגנים והם נהנו מההופעה. ואם תשאלו לאיזה גילאים ההופעה מכוונת, אז בהופעה הקודמת, גם המשפחה וגם החברים שלי נהנו, כך שזה מומלץ ומתאים לטווח גילאים רחב.

ולסיום, אני רוצה להודות למשפחה ולחברים על העזרה והתמיכה. זה לא מובן מאלי.

מיבנה באוטובוסים נמשכה כשעה ורבע, באוטובוסים. ברכב זה לוקח 25 דקות, אבל אני מגיעה באוטובוסים. כשביקשתי להצטרף לבימת הנוער, אמא שלי אמרה לי: "בכיף, אבל באוטובוסים".

ההורים מקפצים אותי כמובן לצומת. השנה זה הרבה יותר קל, כי המרחק קצר יותר והתחבורה מסודרת. בחזור, אני מגיעה מאוחר.

כל המשתתפים חילוניים ואני הדתייה היחידה, ולמרות זאת היחס מהמם והתקבלתי בזרועות פתוחות. האווירה טובה.

וזה שווה את זה, מבחינתך?

לא הייתי עושה את זה אם לא. כשאני עולה על הבמה אני מרגישה מאושרת. לא בא לי לרדת. גם מעריכים אותי על כך שאני באה מרחוק ומשקיעה.

מבחינת הלימודים זה כן קשה. לא אשקר. זה אומר שאני צריכה לתכנן את הזמן שלי באופן מחושב ומדויק. כלומר, אם יש לי מבחן, אני צריכה "לתפוס" אותו שבוע שבועיים קודם. כל יום אני לומדת קצת, לפעמים תוך כדי נסיעות ותוך כדי חזרות. ביומיים שאני בלי חזרות, אני יושבת על החומר עד 21:00. ניהול זמן - גם זה לימוד. בכלל, הבימה (במילרע) לימדה אותי הרבה דברים בנוסף לשירה, ריקוד והצגה. עצמאות - לפני כן לא נסעתי באוטובוסים, היום אני עצמאית לגמרי. מחויבות - כמעט אין דבר כזה שאני לא מגיעה לחזרה. ברור שאני מודיעה. אני עושה

וגם אני חולם, כמו יוסף / שמוליק טסלר

נחשפתי בעל כורחי

יותר ויותר אני מקבל את הרושם שהכותב מסקרן יותר מהכתוב.

כי מה זו התקפת השאלות עלי?

ממתי אתה כותב?

למה?

כמה?

איך הגיבו חברים?

מה זה עושה לך?

אני מנסה להתגונן: "רגע, מה עם הסיפורים?

לא מעניין מה קרה שם, מאחורי מחסן שקים?"

"מאוד מעניין מה שקרה שם. אבל חשוב יותר סיפורך האישי". כך מושכים אותי בלשון ולא מוותרים.

אני, שחושש יותר מכל, שלפתע אשאר ללא מילים.

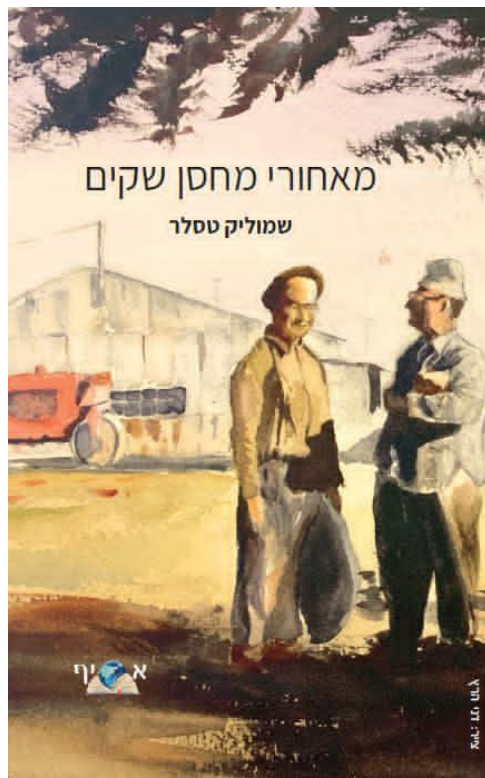
כי אז יצקצקו בלשונם ויבטלו אותי בהינף יד: "אין לו תשובות. הוא בלע את הלשון. (לא למדת להכתבה, שוב לא הכנת שעורי בית ...) די, לא, בשום פנים ואופן לא!

לי יש מילים ויש לי תשובות. "לא יצקצקו לי, ולא יבטלו לי." אני זוכר את המנטרה הזו עוד מילדות.

אותי לא ישימו יותר בפניה – נקודה. סימן קריאה!

אז ניתן לקבל תשובות לכל השאלות בספרי "מאחורי מחסן שקים" שאך יצא לאור. (לכבוד חג האור).

אפשר להשיגו בחנות, או ישירות דרכי. חג שמח.

בגיל 13 דקלמתי את פרשת וישב.

סיימתי הפטרה בקול תרועה:

"אריה שאג מי לא ירא!!!"

ציטוט מתוך הספר "מאחורי מחסן שקים":

"יחיאל סימן לי בכף ידו, וגם לחש:

"יותר בקול, תרים את הקול".

אך קולי רעד. לא הצלחתי ...

נשמתי כמעט פרחה ..."

ק. הילה

גניבות

במוצאי שבת האחרונה זכינו לביקורם של אורחים לא כל כך רצויים.

פנינו לאלי מוזס, שסיפר לנו על מעלליהם של הגנבים שנוטים לבקרנו מדי בפעם בפעם.

אלי מוזס: "אמת. במוצאי שבת אכן היו מספר תקריות של נסיונות גניבה שונים. המקרה הראשון התרחש כאשר מספר אנשים ניסו לגנוב את הכספומט, בכניסה לבניין

המשרדים. הם הגיעו עם סוג של פטישון, ובשלב מסוים גילו שקיימת מצלמה מעל לכספומט ותלשו אותה ממקומה. ברגע זה התריעה האזעקה שמוצבת שם, וסלאח הופיע מיד, דבר שהרתיע את אותה חבורה, והם נעלמו. המקרה השני קרה בליל שבת גשום ביותר, בסביבות השעה 2:00 בלילה. יצאתי למשמרת מג"ב ובדרך פגשתי את סלאח שעידכן אותי, שבדיוק קיבל התראה על אזעקה ממפעל השעונים. שנינו הגענו לשם יחד, ביצענו סריקות מסביב לבניין ולא זיהינו דבר חריג, אך כבר ביום ראשון בבוקר צילצלה אלי **שרית חפץ** ועידכנה, ששברו חלון בבניין במפעל וכנראה שמישהו

ניסה להיכנס לתוך המבנה. ניסיון הגניבה הזה נמנע, בסבירות גבוהה, עקב ההגעה המהירה שלנו למקום. הגענו תוך פחות

מדקה, סלאח, עם רכב הסיור ואני, בניידת המשטרה, דבר אשר תרם לכך שהגנבים נמלטו ללא כל שלל בידם. האירוע השלישי התרחש ביום ראשון בלילה, מאחורי גן צבעוני. במקרה זה נגנב רכב מסוג RZR (סוג

של טרקטורון) מתושב שגר בקיבוץ ובמקביל, בוצע ניסיון לגנוב גם שני רכבי מיול של עובדים מהגד"ש, שחנו באותו האזור. מיול אחד שניסו לגנוב, ניזוק בסוויץ' בזמן ניסיון הגניבה שלו, ואת המיול השני מצאנו שקוע בבוץ, בשדות שמדרום לקיבוץ. האזור שלנו בכלל, והמושבים מסביבנו בפרט, סובלים ממכת גניבות ופריצות. אנחנו, יחסית, במצב די טוב בעניין הזה, כיוון שיש לנו גדרות ושמירה לילית, אשר הוכיחה את עצמה כמרתיעה גנבים. **בכל זאת, אני ממליץ לנעול את הבתים, בעיקר בלילה אך גם ביום, ולשים מנעול על אופניים חשמליים ועל כל דבר יקר ערך אחר.**

(ראיינה תמר דגני)

עשר שאלות ועוד... עם אוריה חושן

הפעם בחרנו באוריה חושן, ששמה ומאור פניה מתאימים לחג האורים.

רקע: גדלתי בבית גמליאל ולמדתי פה בבי"ס היסודי. בשירות הלאומי הדרכתי טיולים בסוסיא ומיד אחרי השירות התחתנתי עם פנחס. למדתי סיעוד בבי"ח לניאדו ועבדתי בקפלן, שם היכרתי את ד"ר מיטל, שהציעה לי לבוא לקיבוץ. פנחס לומד עריכת דין.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. היום הראשון בכיתה א', הפחד שמלווה בהתרגשות רבה.

02 משהו שאת שמחה להיות חלק ממנו ביבנה. אני שמחה שאני פוגשת כאן הרבה מאור פנים ואנשים חברותיים, ואני נהנית מהשיחות עם חברים על אם הדרך.

03 מקצוע אחר שהיית בוחרת בו, אם לא היית אחות? עובדת סוציאלית.

04 עיסוק/ בילוי שאהוב עלייך. לטייל. בעיקר להכיר מקומות חדשים. מאוד אוהבת את העבודה שלי, ורוצה יום אחד לחזור ולנגן בפסנתר.

05 מי מצחיק אותך? הבנות שלי, רוני, ארבל וכרם (כן, גם היא כבר מצחיקה).

06 משהו שהיית יושבת איתו לכוס קפה. עם סבא שלי, שלום שמחי. הוא עכשיו בדמנציה, ולא הספקתי לשמוע ממנו את סיפור העלייה שלו. אני יודעת שהוא עלה לבדו מתימן בגיל 12, והגיע לקיבוץ סעד. (רוב חייו לא גר שם).

07 הספר האחרון שקראת. "חשמונאית ושמה עכסה". קניתי לעצמי, ועכשיו אני מקריאה לבת הגדולה שלי. כל פעם כמה דפים. ספרי היסטוריה אהובים עלי. (גילוי נאות, הופתעתי. ד.ס.)

08 מה מפחיד אותך? שיקרה, חלילה, משהו ליקרים לי.

09 דמות שהיא השראה בחייך. סבתא רבתא שלי. היא גרה בפולין והתאלמנה. ברחו עם שבעת הילדים שלה לסיביר. עלתה לארץ, אבל נפטרה לפני שזכיתי להכיר אותה.

10 מה יבנאי בעיניך? המרק של אלקה והשלעפרים.

איך החוויה, לעבוד כאחות בבית סביון?

מאוד שונה מהעבודה בבית חולים. הרבה יותר נחת ושיחות אישיות. בבית חולים יש לפעמים כל כך הרבה עבודה ועומס, ולא מצליחים לנהל שיחה יותר עמוקה עם המטופלים ועם המשפחות (שזה לא פחות חשוב).

כאן אני נהנית לשמוע את הסיפורים מפעם. על הילדות ביבנה. איך חווים את החיים היום. יש המון עם מי לדבר ומה לשמוע מהם. זכות גדולה להיות במחיצת דיירי בית סביון.

הצוות – מתוק. אני רואה כמה אכפת למטפלות ולמטפלים מהאנשים. הם מאוד מסורים.

כל המעטפת שמקבלים בבית סביון אינה מובנת מאליה. הטיפולים האישיים, הפעילויות. לפני שבאנו לקיבוץ, הוריי הזכירו את הקלישאה "הקיבוץ הוא מקום טוב לילדים ולקשישים". מלכתחילה ידעתי שכאן זה לא בית אבות רגיל. במציאות, אני הולכת לעבודה בהרגשת כיף.

ולמה נקראת אוריה?

נולדתי בכסלו, נקראתי על שם סבתי, אורה.

ולאן פנייך מועדות?

כעת אני בחופשת לידה. אחריה, מתכוונת לחזור לעבודותיי: במחלקת טיפול נמרץ בקפלן, וכאן בבית סביון. אנחנו תושבים בקיבוץ וההרגשה שלנו כאן – טובה. וההמשך... נראה!

כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן

מוזמנים לפעילות בתים מאירים

בואו לשיר, לשמוח, לתופף, ליצור, לטעום וליהנות מהביחד

ביום רביעי, כ"ז בכסלו תשפ"ב (1.12)

בקרו fe מפחות:

חושן וגולדנברג

שלושת הנירים ודגני

גרוס ובן-יוסף

גרוס ובן-יוסף

בת/אנ'ית

בית יצירתי – מגוון יצירות לחג

בית מוזיקלי – משחקים מוזיקליים

בית מתוק – קישוטי סופגניות

בית מתופף – תיפוף קצבי עם בניה גרוס ואושר כהן

17:00-

18:15

בתים
מארחים

איפה?

בת/אנ'ית:

בדשא המרכזי

במגרש השחב"ק

בבית משפחת ציפי ליברמן

להטוטן אש – מופע מאיר עם משחקי אורות ואש

אוצרות בחיכה – משחק מטורף לכיתות ד-ו

סיפורים מאירים – סיפורי אמבולנס על גבורה
והצלחה עם שלמה דביר, עציון הראל והרב אילעאי עופרן

18:30

19:15

20:30

איפה בטר, רותם בית אריה, בצל בלנקשטיין, תחיה בן יוסף, איכל פליסברג, רחלי ויזמן

ולצת התרבות

ביום חמישי כ"ח בכסלו, 2/12/21

סיור עשיות בפארק האקולוגי, וחזיון אורקולי במצודת ים אשדוד

יציאה בשעה 17.30. חזרה משוערת בשעה 20.30. אורך המסלול כ-45 דקות הליכה.

מומלץ להצטייד בכריכים לארוחת ערב.

מה קורא בספרייה? / אסתר ויהודה יוסף

חיי שליחות, הרב יצחק דוד גרוסמן ומפעל חיי / יחיאל הררי.

לפרוץ את חומת הזכויות, זוגיות ונישואין לאנשים עם מוגבלות / רפאל ש. פוירשטיין (עורך).

להפוך לאומן החיים הטובים עם NLP / יוסי קדמי.

הקסם / רונדה בירן.

הכוח / רונדה בירן.

רפואה פונקציונאלית, מניעה וטיפול מותאם אישית בשורשי המחלה / ג'פרי בלנד.

אפקט הטלומרים, גישה מהפכנית לחיים צעירים, בריאים וארוכים יותר / אליזבת הלן בלקברן.

אנטומיה של רצח עם, חיייה ומותה של עיירה ושמה בוצ'אץ' / עמר ברטוב.

האיש שהפיל את מסך הברזל, סיפורו של רונלד רייגן / פגי נונאן.

למה, מי זה מייקל?! / אליעזר שקדי.

הורות במחשבה שנייה, להיות הורה – רגשות, מחשבות ומעשים / דרור אורן.

999 נשים צעירות, סיפורו של הטרינספורט הראשון לאושוויץ / הת'ר דיון מאקאדם.

רהב, דרכה של ישראל אל מלחמת יום הכיפורים, 1970-1973 / יואב גלבר.

תולדות היהודים, היסטוריה ישראלית, מאברהם אבינו עד דוד בן גוריון: כל ההיסטוריה היהודית בכרך אחד.

נרשם בגוף, מוח, נפש וגוף בריפוי מטרומה / בסל ואן דר קולק.

מסע בשביל הכסף / משה פרל.

מוליכים להצלחה / דדי פרלמוטר.

אמת, אהבה, אמונה, מבט פסיכואנליטי והיסטורי על משמעות החיים / גדעון לב.

בצד הלא נכון של הלילה / דפנה שן.

ספרי קר'אה

חדשים:

הצחוק / דני פרומצ'נקו.

חנות הספרים של האתמול / איימי מאירסון.

העולם הוא שמועה / ניר ברעם.

הנזיר היהודי / אילן שיינפלד.

חלום לדוד / דעאל שלו.

פליאה / צרויה שלו.

פצעי אוהב (1) / הלה ארוון.

נשיקות שונא (2) / הלה ארוון.

חיובית – סיפורה של נשאת HIV / מירי קנבסקי.

עת לחמול / ג'ון גרישם. (מתח).

עד מפתח / ליעד שוהם. (מתח).

הנער בפיג'מת הפסים / ג'ון בוי. (נוער).

אחות הירח, מסדרת "שבע האחיות" / לוסידנה ריילי.

הספרייה בפריז / ג'נט סקזליאן צ'ארלס.

ספרי ציון חדשים:

להיות אדם, 12 כללים נוספים לחיים / ג'ורדן פיטרסון.

עיצוב התודעה, הנדסת ההתנהגות והתחושות שלנו בעידן הדיגיטל / לירז מרגלית.

כמה ביאליק יש? על ריבוי פניו של המשורר הלאומי / שמואל אבנרי.

בעוז ובהדר, סיפורו של מנחם בגין / גלילה רון-פדר עמית.

רק החולמים מגשימים / רוביק דנילוביץ'.

לפני כשבועיים, בבית עקד, זכינו לשמוע מפי דפנה שן הרצאה מעניינת על ספרה, שהוא ספר שירים וציפורים שלה. היא שיתפה ברגישות על הקשיים בלינה המשותפת, אשר היוו השראה ומקור כח לכתיבת השירים. רכשנו את ספרה: **בצד הלא נכון של הלילה**. השבוע אירחנו את **נחום לנדאו**, יו"ר צח"י בקיבוץ סעד, להרצאה מעניינת ומרגשת בליווי סרטים, על אתגרי הזמן והחיים בעוטף ישראל, ועל הנסים בזמן הזה. שבת שלום, בריאות איתנה וחג אורים שמח!!!

משולחנה של מרכזת אשכול השירות / מיכל (סופר) ברלב

• חלוקות ארוחת ליל שבת (שלעפרים)

חלוקת השלעפרים מתבצעת ע"י הרשמה מראש, ואריזת המנות עבור כל משפחה נעשית ע"י ענף המזון.

לאחרונה, בעקבות ארגון מחדש של מערך כוח האדם בענף, נעזרנו לא מעט פעמים בחברות מתנדבות, שעזרו באריזת ארוחת השבת.

אריזת המזון נמשכת זמן רב ובנוסף, השימוש בחמגשיות שאינן מתכלות נראית לנו לא מתאימה, מההיבט של השמירה על איכות הסביבה.

לאור זאת, החל **משבוע הבא, פרשת מקץ**, המנה הראשונה תחולק ע"י התורנים, ועל החברים יהיה להיערך לכך ולהביא כלים מהבית.

על מנת שענף המזון ייערך נכון מבחינת מלאי המנות שעליו להכין, על החברים להמשיך ולהירשם באפליקציה. ההרשמה לארוחת ליל שבת היא הכרחית!

• בע"ה, בתקופה הקרובה אנו עומדים בפני אירועי שמחה ושבתות בר מצווה.

אני מבקשת לעדכן בשני נושאים: קידושים ודירות אירוח:

א. קידושים לאחר תפילת שחרית - החל מפרשת מקץ

הקידוש בשבת הינו אירוע חברתי, אשר מאפשר לכלל הקהילה להיות שותפה בשמחת המשפחה. ארגון הקידוש כולל:

אחראי חימום הקיגל,

פתיחת פלטות ופריסת הכיבוד,

"חיסול" הקידוש.

נכון להיום, לא הצלחנו לגייס מתנדבים שיקחו על עצמם את האחריות על הקידוש מההתחלה ועד הסוף.

על כן החלטנו לחלק את האחריות.

חימום הקיגל - באחריות מושיק גרוס ויצחק ברוכי.

פריסת הקידוש - באחריות המשפחה לדאוג למתנדבים (מומלץ שניים).

יהיה עליהם לפנות לגמליאל לקבלת הנחיות, במהלך השבוע ועד ליום שישי.

"חיסול" הקידוש - באחריות עינת ורן לוי, חנוך פניני ומתנדבים.

תודה לכל המתנדבים שהסכימו לקחת על עצמם התנדבות זו. יישר כוח!

ב. "חיסול" דירות אירוח

לאחרונה, אנו נתקלים בתופעה שחברים שקיבלו דירת אירוח לשבת, לא מחזירים אותה מסודרת. אני רוצה לשוב ולרענן את האופן שבו יש להחזיר דירת אירוח בתום השימוש.

חיסול הדירה כולל: ניקוי השיש וריקון מיחס השבת, ניקוי שירותים ושטיפת הרצפה ולבסוף, פינוי האשפה. בנוסף, בכל דירה קיימת רשימה מסודרת של הוראות ניקוי הדירה בסיום השימוש.

נשמח לשיתוף פעולה מצד כולם, על מנת להמשיך וליהנות משירות זה.

נסיעה בהזמנה / שמשון גוטליב

2. אם יש צורך אישי, רשאי הבן לבקש מסדרן הרכב שימוש ברכב בשעות נוספות, על בסיס רכב פנוי ועל פי שיקול דעתו של הסדרן.

3. ההזמנה תיחשב מאושרת רק לאחר אישור בכתב או בע"פ של הסדרן.

אם נתמקד בסעיף 2, נוכל לראות שזהו סעיף הבא לקראת הבן הנמצא בעצמאות כלכלית, אבל יש בו דרישה קטנה והיא, ליצור קשר עם סדרן הרכב. שמוליק, כפי שאנחנו מכירים אותו, יעשה כל מאמץ לתת מענה. כל שאנו מבקשים זו הידברות. הזמנה במשך היום,

ללא תיאום עם סדרן הרכב, אינה מובטחת ויש מצב שתורד מסידור הרכב, ללא התראה מוקדמת. בתיאום מראש, ניתן למנוע את עוגמת הנפש שתיגרם בשל כך.

שמוליק מחכה לכם על קו הטלפון ובמידה ואין מענה, ניתן לפנות גם למיכל שליסלברג.

סדרי הרכב הם שלכם ובשבילכם – עזרו להם לנהל את המשאב היקר הזה באופן מיטבי.

שבת שלום ונסיעה טובה.

נכתב בלשון זכר מטעמי נוחות בלבד, אך מיועד לנשים וגברים כאחד.

בישיבה משותפת של נציגי ענף הרכב, מיכל שליסלברג - מנהלת הענף ושמוליק ליברמן - סדרן הרכב, עם מרכזי ועדת הצעירים, צורי אריאל ונעמה סולטניק ואיתי, עלו לדיון שאלות בנושא השימוש ברכב הקיבוץ ע"י בנים הנמצאים בעצמאות כלכלית, וזאת,

לאחר שהתגלו אי סדרים בהזמנות הרכב.

במהלך השיחה עלתה הבקשה לחדד את הנהלים ולהזכיר אותם.

שתי התופעות שסידור הרכב מתמודד איתן בקשיים מרובים הן: התופעה שבנים

הנמצאים ביבנה בעצמאות כלכלית, לשמחת כולנו, מזמינים רכב על חשבון ההורים, מה שיוצר אי צדק בקדימות הרכב ביחס לחברים, שכתוצאה מכך מסורבים לרכב. וכן, שימוש ברכב בעלות מופחתת ובניגוד לתקנון (לבנים בעצמאות כלכלית נקבע תעריף הגבוה ממחיר הק"מ שמשלמים החברים).

תופעה נוספת היא הזמנת רכב בשעות היום, בניגוד להוראת התקנון, שם נכתב:

בן בעצמאות כלכלית שזכאי לשימוש ברכב הקבוצה... ינהג על פי הכללים הבאים:

1. רשאי להזמין רכב, על בסיס רכבים פנויים בלבד, משעה 17:00 בלבד ובסופי שבוע. (ימי שישי עד מוצאי שבת) (ועדיין, יש לחברים קדימות לרכב ע"פ בנים – ש.ל.).

קטעים מתוך העמוד השבועי

שלום לכולם

משולחנה של מזכ"לית – רשמי מסע

השורות הבאות נכתבות בנמל התעופה, בדרכי הביתה משבוע בארצות הברית, במיזם משותף של עמ"י, גשר ומשרד התפוצות, שנועד להכרת יהדות צפון אמריקה כפי שהיא בימים אלו. שבוע מלא וגדוש הגיע לסופו. למה נסעתי, מה למדתי, ולמה זה חשוב כל כך?

הזמנתי, ביחד עם קבוצת בכירים בחברה הישראלית מתחומים שונים, להכיר מחדש את הנעשה ביהדות ארצות הברית, העוברת שינוי עומק משמעותי. להכיר את עושרה וגיוונה הרוחני והיהודי, את האתגרים איתם היא מתמודדת, והמשמעות שהיא מייחסת לקשר עם ישראל. סיירנו בושינגטון ובניו יורק, נפגשנו עם המנהיגות של החברה היהודית, היינו בקונגרס, ובאייפאק (השדולה היהודית), נפגשנו עם ראשי הפדרציות בניו-יורק וושינגטון, עם פעילי ארגון הלל, עם מנהיגות הליגה נגד השמצה, וגם עם מנהיגי שלום עכשיו. נפגשנו עם רבנים ורבניות מזרמים שונים, עם מנהיגי נוער יהודי בקמפוסים, ועם פעילים יהודים צעירים המנסים ליצור קשר ולבנות עוגנים של זהות ומשמעות עבור אלה ההולכים ומתנתקים מכל קשר יהודי. פגשנו גם את הקונסול הישראלי בניו יורק ואת שגרירנו באו"ם, ביקרנו במגוון בתי כנסת וקהילות והיה מרתק!!!

למרות השוני בין האנשים שפגשנו, והשוני בדעותיהם (כמספר היהודים – מספר

הדעות, ועוד אחת 😊) עברו כחוט השני כמה מוטיבים מרכזיים:

יהדות ארצות הברית שווה כמעט בגודלה מבחינה מספרית, ליהדות מדינת ישראל. היא תוססת, יצירתית ומגוונת עד מאד, **ומנהיגיה רואים בישראל עוגן זהות מרכזי של יהדותם**. אומנם, היהדות מחולקת שם לזרמים, כשהמיעוט הוא אורתודוקסי והרוב העצום הוא רפורמי, **אבל רוב יהודי ארצות הברית, אינם שייכים לאף זרם**, וככל שהגיל צעיר יותר, כך השייכות והזהות היהודית חלשים יותר (מלבד בזרם האורתודוקסי). **מנהיגות יהדות ארצות הברית נמצאת בקרב על התודעה והמודעות של הדור הבא, על שימור זהותו וחיבורו לעם היהודי, והם רואים בנו שותפים מרכזיים וחשובים במשימה זו**. ולא, הפתרון של עלייה לארץ ישראל אינו הפתרון בו יבחרו רובם.

העולם כולו עובר תהליך של הקצנה וקיטוב, והשיח הפוליטי המקטב שאנו מכירים בישראל, קיים בעוצמות חזקות עד מאד בארצות הברית. בקצהו של הקיטוב שם, קיים חיבור חזק בין המאבק למען Black Lives Matter לבין השנאה וההתנגדות למדינת ישראל וליהדות. האנטישמיות חריפה במיוחד בקמפוסים, אבל גם בשדרות רחבות בציבור האמריקאי היא מרימה ראש, ומכוונת כנגד מדינת ישראל, ומי ש"מייצגים אותה" בעיני הציבור שם – היהודים. כשמדינת ישראל חוטפת טילים ומשיבה באש, בתי כנסת ומרכזי חינוך

בתפוצות מותקפים, והרשתות החברתיות רוחשות שנאה. זה אתגר ענק עבור היהודים שם, אבל כמובן גם עבורנו.

פן נוסף של הקיטוב והשוני בין שם וכאן, הוא היחס לזרמים. אצלנו בארץ, רוב היהודים הם חילונים, מסורתיים או אורתודוקסים, שם הרוב הפעיל מבחינה דתית הוא רפורמי או קונסרבטיבי. שם, כדי להיות יהודי יש לבחור באקטיביות – **יהדות מבחירה**, ומגוון הדרכים לעשות את הבחירה הזו שם הוא עצום. השלילה והדחייה של רובנו, כאן בארץ – אורתודוקסים וגם מסורתיים, את הפרשנות הרפורמית והקונסרבטיבית של היהדות, מקבלת משמעות של דחייה והפניית עורף מצדנו, דווקא בימים בהם יהדות ארצות הברית מושיטה יד כדי לקבל שותפות וחיזוק. הקול הפתוח הליברלי והמכיל בישראל, גם אם לא יקבל את דרכם, חסר בשיח מצדנו.

מה נוכל לעשות? אני סבורה שראשית יש להכיר, להוקיר ולהבין, אנחנו אותם והם אותנו. אני משוכנעת שאנו חלק מעם אחד, מעין משפחה רחבה, ועלינו לעבוד על הקשר, לטפח אותו, כדי שלא ידעך, וכדי שלא נאבד אותם והם יאבדו אותנו. לא מעט חברים וחברות ותיקים בקיבוץ הדתי הם עולים מרחבי תבל. אלפים רבים עברו במשך השנים בקיבוצינו, בהכשרות, באולפנים ובמסגרות חינוך מגוונות, ובעבר ידענו להירתם, כתנועת התיישבות, לצרכיהם של יהודי התפוצות. אמנם גם היום אנו מקיימים גרעיני צבר, חיילים בודדים ואולפנים, אם כי בהיקף נמוך מבעבר, ולפני שבועיים הובלנו מיזם להדלקת אור בבתי הכנסת ברחבי העולם. אך אנו נדרשים לשאול את עצמנו האם נוכל לעשות להרחבת ולחיזוק הקשר. אני מניחה את המחשבה הזו על שולחני, ומתחילה לחשוב. סוף מעשה, במחשבה תחילה.

מרפאה – פרשת וישב

אחות חירום 050-6998317/ 4000 איחוד הצלה 1221 דו"אל mrkyavne@clalit.org.il

✓ בכל תלונה של כאבי גרון/שיעול/קושי נשימה, עם וללא חום - נא ליצור קשר טלפוני עם המרפאה, להימנע מהגעה ישירה ולבצע בדיקת אנטיגן.

✓ הגיעו חיסוני שפעת לכל הגילאים - מוזמנים להתחסן בשעות קבלת קהל של המרפאה.

✓ כרגיל, בדיקות דם – בתיאום מראש.

שעות קבלה ד"ר מיטל:

יום א' (28/11) - 15:30 - 16:30. יום ד' (1/12) - 08:45 - 13:00. יום ה' (2/12) - 07:30 - 10:30.

בשבוע של חנוכה, המרפאה תיפתח בשעות הערב רק ביום רביעי עד 17:00. בשאר הימים מ-07:00 עד 13:00 ומ-14:00 עד 16:00, למעט הפסקה ביום שלישי בבוקר, בין 08:30 ל-10:00. ביום ו' - המרפאה סגורה.

קריאות טופה - 13 לות המרפאה

בְּפִסְגַּת הָעוֹלָם

דגנית גלס

בְּפִסְגַּת הָעוֹלָם	מִתְעַתְּעוֹת וּמִטְשֵׁטְשוֹת
הָאֵוִיר זָךְ וְדָלִיל.	אֶת דֶּק הָאָדָם
כָּל נְשִׁימָה מְנַקֶּה וּמְזַקֶּקֶת	שְׂבָפָנִים
אֶת הַתּוֹדָעָה,	אֶת הָאֶחָד הַזֶּה
אֶת הַנֶּפֶשׁ הַחֲשׂוּפָה	שֶׁהוּא אֲנַחְנוּ
מוֹל אֵיתָנִי הַטָּבַע,	
מוֹל נִפְלְאוֹת הַבְּרִיאָה	
הַצּוֹעֲדִים עִמָּךְ בְּשָׂבִיל,	בְּפִסְגַּת הָעוֹלָם
בְּמַרְחָק נְגִיעָה	הָאֵוִיר זָךְ וְדָלִיל
שֶׁל נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ	וְהַנֶּפֶשׁ פְּתוּחָה
בְּמַרְחָק צִלּוֹל מִפִּסְגַּת	וַחֲשׂוּפָה
הָאָדָם שְׂמַעְבֵּר	ל א ה ב ה
לְכָל הַשְּׂכָבוֹת הַנִּרְאוֹת לְעֵין	(לְכָל הַנִּשְׁמוֹת הָאוֹהֲבוֹת שֶׁנִּפְגְּשׁוּ עַל
הַנִּגְלוֹת בְּשִׁגְרַת יוֹמִיּוֹם	הַהוּא).

(הערת המערכת: בטעות, הובאה לפני שבוע גירסה מקוטעת של שיר זה.
השיר נכתב בעקבות המסע לאנאפורנה בו השתתף ניר גלס (ראו כתבה בגיליון הקודם).

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.